

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
TUZLANSKI KANTON
KANTONALNI SUD U TUZLI
Broj: 03 0 U 023804 23 U
Tuzla, 09.01.2024. godine

Kantonalni sud u Tuzli, prilikom nejavnog rješavanja po sudiji Predragu Krsmanoviću, uz sudjelovanje zapisničara Edine Hasić, u upravnom sporu pokrenutom po tužbi tužioca **N.H.**, iz T., ..., zastupanog po punomoćniku Emili Galušiću, advokatu iz Tuzle, Kazan Mahala broj 18., protiv rješenja tuženog **Ministarstva prostornog uređenja i zaštite okolice Tuzlanskog kantona Tuzla** broj 12-04/2-19-189/2023, od 26.06.2023. godine, u upravnoj stvari **inspekcijskog nadzora u vezi prekomjerne buke**, dana 09.01.2024. godine donio je slijedeću:

P R E S U D U

Tužba SE ODBIJA.

O b r a z l o ž e n j e

Protiv osporenog akta bliže opisanog u uvodu presude, kao konačnog u upravnom postupku, tužilac je dana 17.07.2023. godine, ovom суду, putem naprijed navedenog punomoćnika, podnio dozvoljenu i blagovremenu tužbu za pokretanje upravnog spora.

Iz navoda tužbe slijedi da se osporeni akt pobiha zbog povreda pravila postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava.

U tužbi se, između ostalog, posebno ističe: da tužilac smatra da su tuženi i prvostepeni organ „pogrešno postupili i primjenili odredbe članaka 129. stav 1. i 2. te člana 130 stav I Zakona o upravnom postupku, koji propisuju obustavljanje postupka“; da tužilac „naglašava činjenicu od izuzetne važnosti za rješavanje u ovom postupku, a to je da je protivna strana u cijelosti postupila po predmetnom zahtjevu, te preduzela potrebne mjere na otklanjanju i sprečavanju prekomjerne buke“, što je „i zapisnički konstatovano pred prvostupanjskim organom“, zbog čega „nije bilo mesta za obustavom postupka“, nego je prvostepeni organ po mišljenju tužioca bio dužan „u dispozitivu navesti da je po zahtjevu podnositelja postupljeno u cijelosti, te da je zahtjev podnositelja usvojen u cijelosti zbog ispunjavanja dužne činidbe od protivne strane“, te da su „nižestupanjski organi bili dužni primjeniti odredbu članka 132. stav 1. i 4. Zakona o upravnom postupku F BiH“; da iz navedenog proizilazi da je „prijavljeni postupio u datom momentu i otklonio buku, dakle u cijelosti postupio po podnesenom zahtjevu“, ali da je „izostalo da se to konstatiše od strane prvostupanjskog organa u odluci“

Tužbom se predlaže da sud doneše presudu kojom se tužba uvažava, a osporeno rješenje tuženog i prvostepeni zaključak poništavaju i predmet vraća prvostepenom organu na ponovno odlučivanje, a da se tuženi obaveže da tužiocu nadoknadi troškove postupka za sastav predmetne tužbe, kao i „pristupe ročištima u iznosima od po 421,20 KM, sa uračunatih 17% PDV-a“.

Tuženi je u odgovoru na tužbu predložio da se tužba odbije kao neosnovana.

Tužba nije osnovana.

Nakon što je razmotrio tužbu, odgovor na tužbu i sve upravne spise, sud je ispitao zakonitost osporenog rješenja, pa je, cijeneći zahtjev, navode i razloge istaknute u tužbi i odgovoru na tužbu, kao i sve odlučne činjenice, dokaze i podatke iz predmetnih upravnih spisa, odlučio kao u izreci presude iz slijedećih razloga:

Iz stanja spisa slijedi da je osporenim aktom tuženog, odbijena kao neosnovana žalba tužioca, izjavljena protiv zaključka Službe za inspekcijske poslove Grada Tuzla broj 08-19-6097/23-TJ, od 17.05.2023. godine, kojim je obustavljen postupak inspekcijskog nadzora nad pravnim licem „Sofra“ d.o.o. Tuzla.

Iz činjenica predmeta slijedi: da je tužilac, dana 24.02.2023. godine, putem naprijed navedenog punomoćnika prvostepenom organu podnio zahtjev za inspekcijski nadzor nad pravnim licem „Sofra“ d.o.o. Tuzla, zbog „prekomjerne buke u proizvodnji pekarskih proizvoda“; da je prvostepeni organ tim povodom putem zapisnika uzeo izjavu od Emine Ajanović, advokata pomenutog pravnog lica, kojom prilikom je ista punomoćnica istakla da je to pravno lice preduzelo mjere zaštite od prekomjerne buke izradom spuštenog stropa sa zvučnom izolacijom i osiguranjem uređaja od vibracija; da su, nakon toga, tužilac i njegov punomoćnik, na zapisniku od 11.05.2023. godine, izjavili da je pomenuto pravno lice preduzelo mjere za sprečavanje prekomjerne buke, zbog čega u cijelosti odustaju od naprijed pomenutog zahtjeva, s tim da su na istom zapisniku tužilac i njegov punomoćnik od strane voditelja postupka upozoreni da će donijeti zaključak u skladu sa odredbama člana 129. i 130. Zakona o upravnom postupku.

Na osnovu izloženog prvostepeni organ je prvostepenim aktom obustavio postupak inspekcijskog nadzora nad pomenutim pravnim licem, pozivajući se na odredbe člana 129. i 130. Zakona o upravnom postupku.

Protiv prvostepenog akta tužilac je izjavio žalbu tuženom, koji je žalbu osporenim aktom odbio kao neosnovanu, cijeneći da je zaključak prvostepenog organa u svemu pravilan i na zakonu zasnovan, posebno ističući da su neosnovani navodi žalbe da je prvostepeni organ bio dužan primjeniti odredbe člana 132. sav 1. i 4. Zakona o upravnom postupku FBiH, jer se nagodba u upravnom postupku „ne može odnositi na pitanja koja predstavljaju upravno rešavanje o pravima i obavezama stranaka koja spadaju u nadležnost organa koji vodi postupak, već samo sporazumno uređivanje nekog spornog odnosa između stranaka“, odnosno da se nagodbom „ne mogu rješavati pitanja koja se autorativno rješavaju upravnim aktom (rješenjem i zaključkom organa), zbog čega se protiv nagodbe ne može izjaviti žalba niti se mogu koristiti druga pravna sredstva koja se inače mogu koristiti protiv upravnog akta, pa se stoga nagodba može pobijati samo kod nadležnog suda.“

Imajući u vidu izloženo, sud je ocijenio da nije osnovan nijedan od bitnih razloga tužbe.

Naime, odredbama člana 132. Zakona o upravnom postupku („Službene novine Federacije BiH“ broj 2/98, 48/99 i 61/22), na čijoj primjeni insistira tužba, propisano je:

Član 132.

(1) *Ako u postupku učestvuju dvije ili više stranaka sa suprotnim zahtjevima, službena osoba koja vodi postupak nastojaće u toku cijelog postupka da se stranke poravnaju, potpuno ili bar u pojedinim spornim tačkama.*

(2) *Poravnanje mora biti uvijek jasno i određeno, i ne smije biti na štetu javnog interesa, javnog morala ili pravnog interesa trećih osoba. Službena osoba koja vodi postupak mora na to paziti po službenoj dužnosti. Ako se utvrdi da bi poravnanje bilo na štetu javnog interesa, javnog morala ili pravnog interesa trećih osoba, organ koji vodi postupak neće prihvatiti da se zaključi poravnanje, i o tome će donijeti poseban zaključak.*

(3) Poravnanje se upisuje u zapisnik. Poravnanje je zaključeno kad stranke poslije pročitanog zapisnika o poravnanju potpišu zapisnik. Ovjerjen prepis zapisnika predat će se strankama ako ga traže.

(4) Poravnanje ima snagu izvršnog rješenja donesenog u upravnom postupku.

(5) Organ pred kojim je zaključeno poravnanje donijet će zaključak kojim će prema potrebi postupak obustaviti u cijelosti ili djelomično.

(6) Ako zaključak o obustavljanju, odnosno o nastavljanju postupka nije u skladu sa zaključenim poravnanjem, protiv zaključka je dopuštena posebna žalba.

Shodno citiranim odredbama **poravnanje** u upravnom postupku dozvoljeno je samo u onim predmetima u kojima se vodi jedinstven postupak koji je pokrenut po **zahtjevima dvije ili više stranaka sa različitim ili suprotstavljenim pravnim interesima**, i to pod **uslovom** da se radi o zahtjevima koji se odnose na pitanja o kojima stranke **mogu slobodno raspologati** i uređivati međusobne odnose u upravnom postupku, ali **ne** i na pitanja o kojima stranke po zakonu **ne mogu slobodno raspologati** i uređivati međusobne odnose u upravnom postupku.

U konkretnom slučaju predmet upravnog postupka bilo je **vršenje inspekcijskog nadzora** nad pravnim licem „Sofra“ d.o.o. Tuzla, s tim da je postupak pokrenut po zahtjevu tužioca, u kome je navedeno da to pravno lice pravi prekomjernu buku u proizvodnji pekarskih proizvoda.

Iz tog razloga u konkretnom slučaju **ne radi se** o upravnom postupku koji je pokrenut po **zahtjevima dvije ili više stranaka**, jer iz činjenica predmeta nesporno proizilazi da pomenuto pravno lice **nije podnijelo bilo kakav zahtjev**, nego je ono **subjekt nad kojim se vrši inspekcijski nadzor**.

Pored toga, iz činjenica predmeta takođe nespornim proizilazi da se **ne radi** ni o upravnom postupku koji se odnose na pitanja o kojima stranke **mogu slobodno raspologati** i uređivati međusobne odnose u upravnom postupku, budući da se radi o postupku inspekcijskog nadzora, u kome se, u skladu sa Zakonom o inspekcijama Tuzlanskog kantona (“Službene novine Tuzlanskog kantona broj 12/20, 1/22, 5/22 - ispravka i 11/22), odlučuje o tome da li će se prema subjektu nadzora **preduzeti upravne i druge mjere, preventivne aktivnosti, zabrane i druge radnje** koje su propisane tim i/ili drugim zakonima, zbog čega i po pravnom shvatanju suda u takvim upravnim postupcima **nije predviđeno, dozvoljeno, niti moguće sklapanje bilo kakve nagodbe** (poravnanja) između podnosioca zahtjeva za pokretanje postupka inspekcijskog nadzora i subjekta nad kojim se vrši inspekcijski nadzor, i zbog čega sud cijeni da su osporeni i prvostepeni akt pravilni i zakoniti, a tužba neosnovana.

S tim u vezi sud posebno naglašava da odustanak fizičkog i/ili pravnog lica od zahtjeva za vršenje postupka inspekcijskog nadzora, ne može imati uticaja na konačan ishod takvog postupka, budući da i u slučaju odustanka podnosioca zahtjeva inspekcijski organ može, po službenoj dužnosti, nastaviti vršenje inspekcijskog nadzora i **preduzeti zakonom propisane upravne i druge mjere, aktivnosti i radnje** propisane zakonima o inspekcijama i/ili drugim zakonima.

Sud je detaljno razmotrio i analizirao pomenute i sve ostale navode tužbe, ali je ocijenio da isti, s obzirom na nesporno utvrđeno činjenično stanje, te važeće materijalno i procesno pravo, ne mogu uticati na drugačije presuđenje ove upravne stvari, odnosno drugačiji ishod predmetnog upravnog postupka, zbog čega je na osnovu odredaba člana 36. stav 1. i 2. Zakona o upravnim sporovima („Službene novine Federacije BiH“, broj 9/05), valjalo odlučiti kao u izreci.

Zapisničar:
Edina Hasić, s.r.

S u d i j a:
Predrag Krsmanović, s.r.

POUKA: Protiv ove presude nije dozvoljena žalba.